

Μια ιστορία για παιδιά και
γονείς που τους δυσκολεύει η

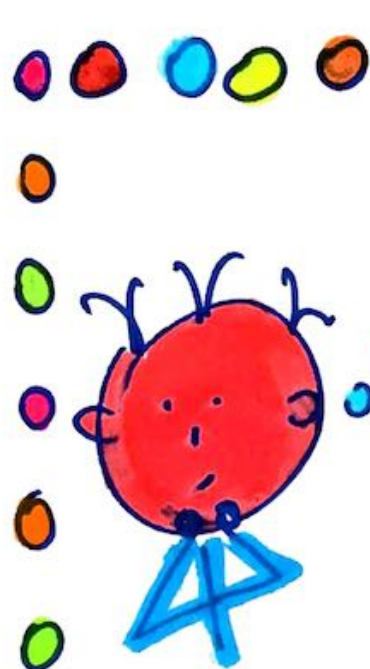
ΤΗΛΕΔΙΑΣΚΕΨΗ!

Δεν την
θέλω...

Δημιουργία: Κάσσιον Όλγα

Φριοκόμασε μακριά
από το σχολείο μας
εδώ και ένα μήνα ...

Αρχικά, κάποια παιδιά μπορεί να
ένιωσαν ^{χαρά} ή ^{ανακούφιση} που θα
σταματούσαν για λίγο τα μαθήματα
και οι υποχρεώσεις.

Σύντομα, οι δάσκαλοι φρόντιζαν να στείλουν
σε όλους τους μαθητές παιχνίδια και
κονιζ.

Αυτό είχε πλάκα! Είχαμε πολύ

ελεύθερο χρόνο και ήταν διασκεδαστικά.

Έπειτα, ξεκίνησαν κάποιες τηλεδιασκεψείς,

σως οποίες οι δάσκαλοι μπορούσαν να μας

μηντήσουν και να τους δούμε μέσα από τον

υπολογιστή. Είχε κι αυτό πλάκα γιατί μου

είχαν λείψει πολύ! Το καλύτερο ήταν όταν

ανοίγαμε κι εμείς την κάμερα και τα μικρό-

φωνά μας! Είδα και άκουσα τους φίλους μου!!

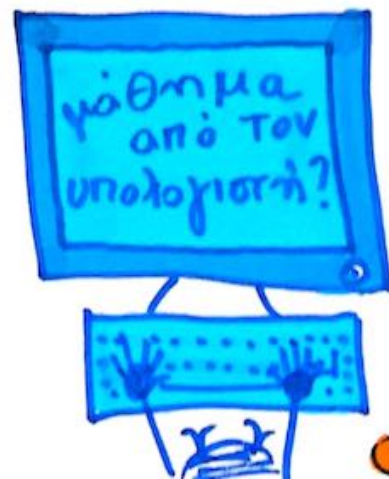

Πριν το Πάσχα οι εργασίες
και οι τηλεδιασκέψεις του τμήματος
άρχισαν να αυξάνονται!

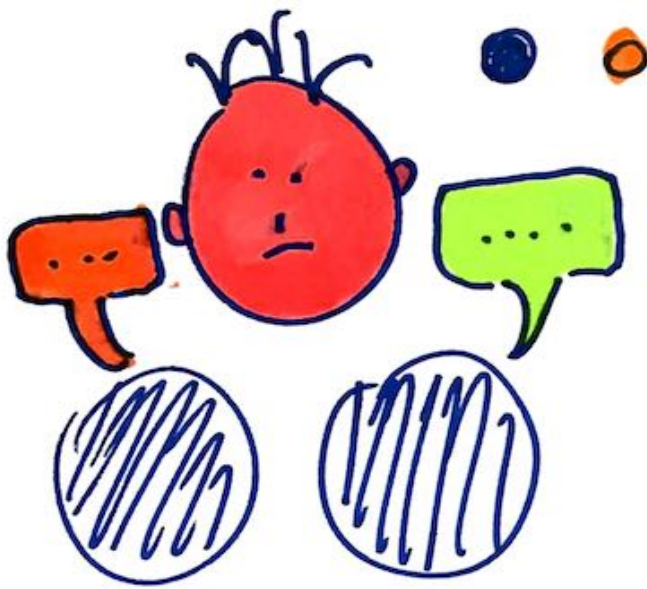
Οι στιγμές που έβλεπα τους δασκάλους δεν
ήταν μόνο διασκεδαστικές, μα σιγά-σιγά
ξεκινήσαμε να κάνουμε μάθημα μέσα
από τον υπολογιστή. Αυτό λίγο με μπέρδεψε!

Έγιωθα ανάμεικτα συναισθήματα!

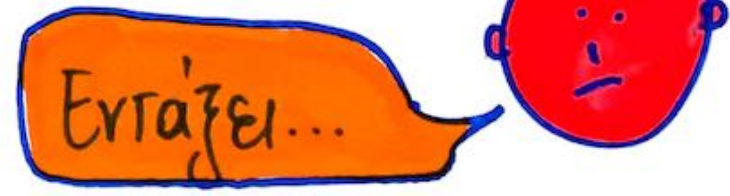
"Αφού το σχολείο είναι κλειστό, γιατί
εγώ να κάνω μάθημα;" σκέφτηκα.

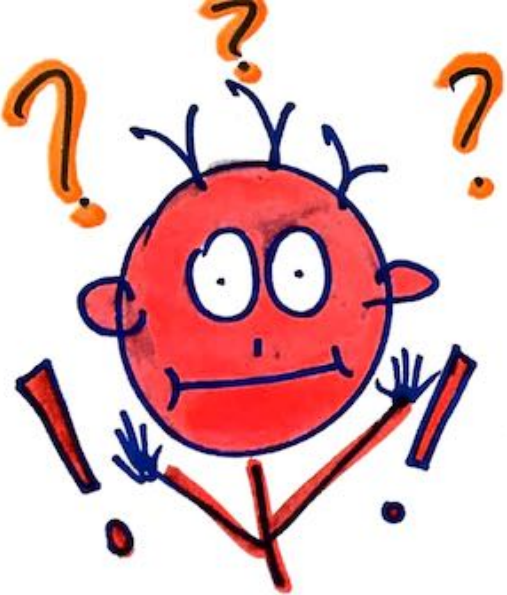

Οι γονείς μου μου εξήγησαν
πως οι τηλεδιασκεψείς και οι
εργασίες είναι λίγες, έτσι δεν
θα με κούραζαν πολύ, μα θα
με βοηθούσαν να θυμηθώ όσα έχω μάθει μέχρι
τώρα στο σχολείο. Έτσι, έφτιαξαν οι δάσκαλοι
ένα πρόγραμμα που δεν θα με δυσκόλευε,
αλλά θα χόμναζε ξανά το μυαλό μου και δεν
θα ένιωθα τόσο βαρετά μέσα στο σπίτι.

... Όμως... μετά το Πάσχα το πρόγραμμα άλλαξε, μπήκαν περισσότερες τηλεδιασκέψεις και εγώ ένιωσα ακόμα πιο δύσκολα!

Η αλήθεια είναι πως οι τηλεδιασκέψεις με μπερδεύουν, με κουράζουν περισσότερο από το μάθημα στην τάξη και μου προκαλούν άγχος!

Νιώθω πως πιέζομαι πολύ πριν ξεκινήσουν, κατά τη διάρκεια τους ντρέπομαι να κάνω ερωτήσεις για όσα δεν καταλαβαίνω και στο τέλος θυμώνω!

Μάλλον μόνο εγώ νιώθω έτσι...

Δεν τα καταφέρνω ...

Καλύτερα να μην υπήρχαν οι

τηλεδιασκεψείς...

Αυτές είναι κάποιες από τις σκέψεις που κάνω.

Άραγε είμαι μόνο εγώ που δυσκολεύομαι τόσο;

Μπορούν να με καταλάβουν οι δάσκαλοί μου;

Θα ήταν καλύτερα χωρίς τηλεδιασκεψείς;

Και τέλος πάντων, πόσο θα κρατήσει όλο αυτό;

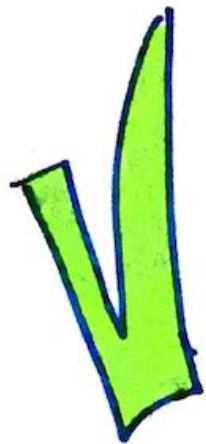

Ας ψάξουμε για τις απαντήσεις...

Κανένα άλλο παιδί και κανένας από τους δασκάλους δεν έχει ζονακάνει μάθημα μέσω τηλεδιάσκεψης! Αυτό σημαίνει πως είναι κάτι πρωτόγνωρο για όλους και όλοι μας νιώθουμε άγχος, φόβο, πίεση... Άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο. Μα όλοι βάζουμε τα δυνατά μας για να τα καταφέρουμε!

Όπως σου εξήγησαν και οι γονείς σου, οι τηλεδιασκέψεις είναι σημαντικές γιατί ενώνουν ξανά τα παιδιά, έστω για λίγο! Το μάθημα στον υπολογιστή δεν είναι το ίδιο με αυτό στην τάξη! Είναι πιο δύσκολο και πιο κουραστικό για όλα τα παιδιά και για όλους τους δασκάλους! και το πιο σημαντικό από όλα....

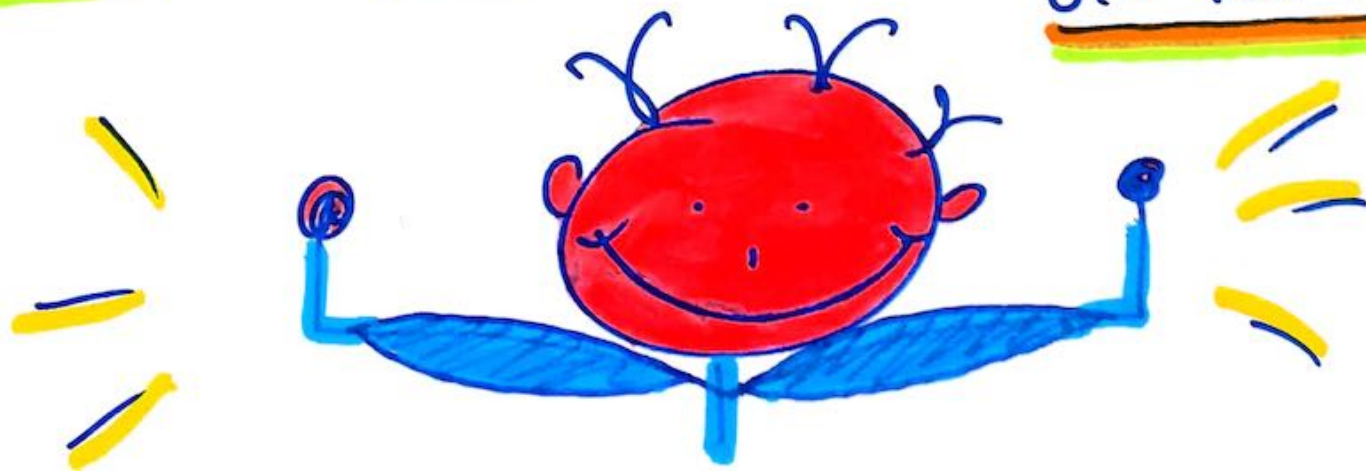

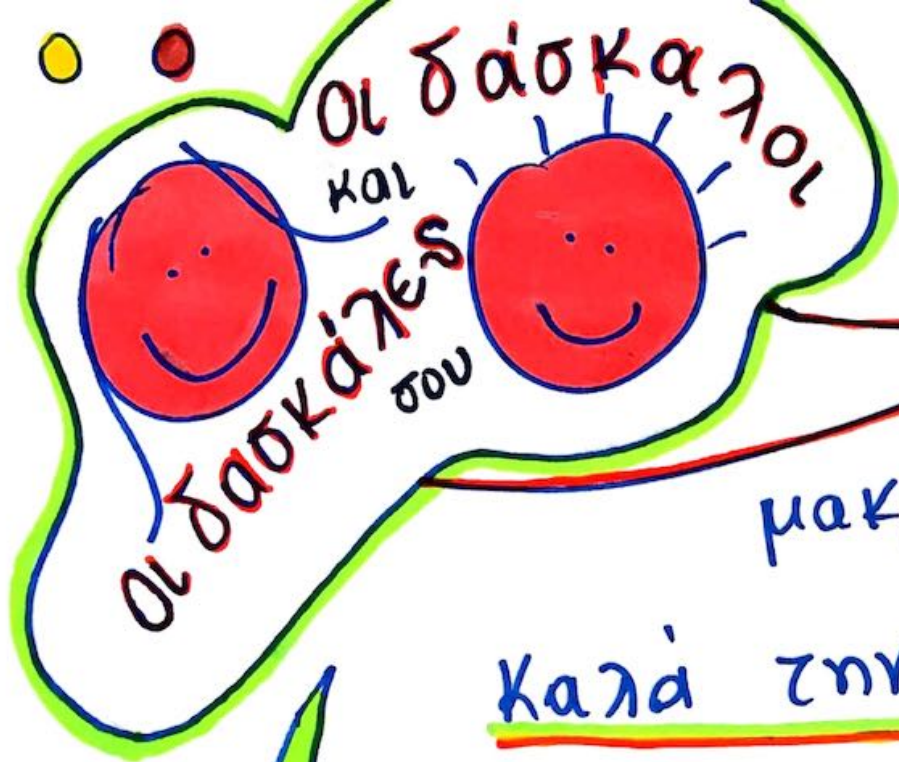
Αν δεν τα καταφέρνεις καλά στις
τηλεδιασκέψεις, αυτό δεν σημαίνει
πως δεν είσαι ένας καλός μαθητής
ή μια καλή μαθήτρια!

ΑΝΤΙΘΕΤΑ:

Σημαίνει πως είσαι ένα πολύ δυνατό
παιδί που αντέχει τη δυσκολία και
δεν τα παρατά!

Να θυμάσαι :

αν και βρίσκονται

μακριά σου, χαιρετούν πολύ

καλά την προσπάθειά σου σε

αυτό τον ολοκαίνουριο τρόπο

μαθήματος! Είναι πολύ περήφανοι

που βλέπουν το όνομά σου στις

ηλεκτρονικές σου βάζεις τα

δυνατά σου και συνεχίζεις

καθημερινά!

ΜΠΡΑΒΟ σου λοιπόν για όσα
έχεις καταφέρει μέχρι τώρα! Μπράβο σου που
προσπαθείς, ακόμα κι αν συναντάς αρκετές
δυσκολίες! Δεν φταίς εσύ, είναι δύσκολη αυτή
η καινούρια συνθήκη! Όμως...

ΔΕΝ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ!!!

Όλοι μας θα γυρίσουμε πίσω στο
σχολείο μας!!! Θα ενωθούμε ξανά
μαθητές και δάσκαλοι και θα νιώσουμε
ΑΣΦΑΛΕΙΣ, ΔΥΝΑΤΟΙ και ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ!

ΤΕΛΟΣ

Είμαι
εντάξει γα,
δυσκολεύομαι!

θα κάνω
το καλύτερο
που
μπορώ και
είμαι ήδη:

- (α) κερδισμένος!
- (β) κερδισμένη!